

Posudek oponentky na bakalářskou práci Elišky Uhlířové „Korejština v internetové komunikaci“

Studentka ve své práci uvádí všechna významná specifika korejského internetového komunikačního jazyka (KIKJ), přičemž se opírá o vlastní výzkum a čerpá především z jazykovědných prací korejských autorů. Jedná se o téma aktuální, které během poslední dekády velmi podrobně zpracoval korejský lingvista, odborník na KIKJ a jazyk mladých, I Čöng-bok, jehož publikace jsou studentce dobře známé. Zřejmě z důvodu vyčerpávajících analýz a aktivní publikační činnosti tohoto autora není mnoho dalších korejských jazykovědců, které by se této problematice věnovali v takovém rozsahu. Vzhledem k tomu, že se však jedná o téma populární, které je předmětem studia v případě mnohých světových jazyků, je mu i v Koreji věnováno mnoho diplomových prací a akademických článků. Studentka svou bakalářskou práci přináší první a velmi přehledný studijní materiál o korejštině na internetu, který mohou využít čeští studenti korejštiny pro osvojení si základních principů a slangových výrazů z KIKJ. Ačkoliv jsem z počátku měla pochyby ohledně přínosu této práce, hodnotím ji velice pozitivně. Mé prvotní pochyby pramenily z domnění, že pouhý popis charakteristických rysů KIKJ nemůže přinést již žádné nové poznatky, neboť téma bylo již dostatečně probádáno korejskými jazykovědci, především pak již zmíněným I Čöng-bokem. Studentka se však vedle rozboru jednotlivých charakteristických rysů zamýšlí též nad postavením KIKJ mezi jazykem mluveným a psaným, nabízí přehled vývoje internetu v Korejské republice, analyzované jevy podkládá výstižnými příklady, které mnohdy pocházejí z vlastního výzkumu (tj. nejedná se o pouhé přebírání příkladů ze sekundární literatury) a věnuje se též vlivu internetového sociolektu na tzv. offline svět.

V souvislosti s KIKJ se mi jeví jako problematické užívání termínu „slang“, jenž označuje pouze specifickou část slovní zásoby. Vhodnější mi přijde označení „sociální dialekt“, „sociolekt“ či „sociální varieta jazyka“, neboť se zde nejedná pouze o variace na úrovni lexikální, ale též o změny morfonologické, syntaktické atd., čehož si je studentka vědoma. Stejně tak mám určité pochyby o použití korejského termínu 은어, kterému v českém názvosloví odpovídá spíše označení „argot“.

V práci jsou uvedené obecné charakteristiky jazyka na internetu, zajímavé by bylo zamyslet se nad tím, do jaké míry se u určitých jevů jedná o stereotypy, univerzálie, jež jsou společným rysem CMC (computer-mediated language, jazyk na internetu) a v jakých případech se naopak jedná o rysy ryze korejského původu. Autorka zmiňuje např. fonetické psaní, při kterém je porušován současný systém víceméně morfológického zápisu korejštiny. Do jaké míry jsou tedy konkrétní jevy přímo podmíněny korejským písmem?

Vedle dobře strukturované klasifikace jednotlivých jevů hodnotím kladně též poskytnutý přehled vývoje internetu v Koreji a grafy znázorňující počet uživatelů a uživatelské návyky. Podkapitolu zaměřenou na vliv KIKJ mimo virtuální svět, tj. jeho dopad na korejskou

společnost považují též za přínosnou. Přestože zde není uvedena žádná konkrétní metodologie výzkumu a výsledky proto nelze považovat za zcela reprezentativní, vidím zde potenciál pro další bádání. Reprezentativnost je ostatně častým problémem v pracích zabývajících se CMC. Efektivně by se tento problém dal vyřešit snad jen práci s korpusem velmi velkého rozsahu. Vzhledem k výborné orientaci studentky v dané problematice, práci s původními korejskými zdroji a odbornému zpracování tématu s logickou strukturou (a přehlednými grafy, tabulkami a nesčetnými příklady), navrhuji tuto bakalářskou práci ohodnotit známkou „výborně“.

V Praze dne 14. 6. 2014

Mgr. Vladislava Mazaná